

15de JAARGANG, NR. 283
11 SEPTEMBER 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Ivo Perelman, Tingvall Trio,
 Hermans/Beets/Jacobs/Bennink,
 Kuhn Fu, Stanton Moore,
 Floris Kappeyne, Marnix Busstra e.a.

11 JAZZ OP DE PLANKEN

ZomerJazzFietsTour.

EN VERDER:

- 15** Bestsellers en tips Jazzcenter
16 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman
18 IM Leo Cuypers (Herman te Loo)

JAZZFLITS 284 KOMT 25 SEPTEMBER UIT

JAZZNIEUWS

Nieuwe muziekprijs

als eerbetoon aan Willem Breuker

Op 4 november 2017 wordt in het Bimhuis te Amsterdam een nieuwe muziekprijs uitgereikt: de Willem Breuker Prijs. Het is de bedoeling dat de prijs eens in de twee jaar wordt gegeven aan 'iemand in wiens of wier werk de karakteristieke eigenschappen van het oeuvre van Willem Breuker nadrukkelijk naar voren komen'. De gelauwerde krijgt een bedrag van 15.000 euro en een plastiek van Wim T. Schippers. Binnenkort wordt de naam van de eerste laureaat bekendgemaakt. De nieuwe prijs is een initiatief van de Willem Breuker Stichting.

Han Bennink curator

tijdens festival Le Guess Who?

Drummer Han Bennink is mede verantwoordelijk voor de programmering van het festival Le Guess Who? 2017. Op zijn instigatie zijn Thurston Moore & Han Bennink, Steve Beresford & Gerard Bouwhuis, Omri Ziegele, Ernst Glerum & Han Bennink, Nora Mulder, Mary Oliver & Greetje Bijma, Terrie Ex & Spring Heel Jack, Alexander von Schlippenbach & Han Bennink, en Han Bennink Trio & Joris Roelofs uitgenodigd. Le Guess Who? is een Utrechts festival voor 'experiment, avontuur en muzikale grensverlegging'. Het is dit jaar van 9 tot en met 12 november. Meer dan 150 acts (onder wie ook nog saxofonist Pharoah Sanders en vocaliste Linda Sharrock) spelen op uiteenlopende locaties.

14 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 09 2017

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

GITARIST JOHN ABERCROMBIE OVERLEDEN

John Abercrombie op North Sea Jazz 2003. (Foto: Tom Beetz)

Na een lang ziekbed is 22 augustus gitarist John Abercrombie in een ziekenhuis in New York overleden. Hij was 72 jaar oud.

Zijn eerste plaat onder eigen naam, 'Timeless', maakte John Abercrombie in 1975, bij ECM. Abercrombie nam als leider meer dan dertig platen op, de meeste voor dat label. Dit jaar verscheen daar 'Up And Coming', gemaakt met zijn vaste band: pianist Marc Copland, bassist Drew Gress en drummer Joey Baron. Als begeleider is John Abercrombie te horen op platen van onder anderen de trompettisten Kenny Wheeler en Enrico Rava, de saxofonist Dave Liebman en Joe Lovano, en drummer Billy Cobham. Vier albums maakte de gitarist met de formatie Gateway, die hij samen met drummer DeJohnette en bassist Dave Holland vormde. Pianist Copland werkte bijna vijftig jaar met Abercrombie; "His playing was always oriented around interplay with others, harmonic richness and flexibility, and tended more towards understatement a time when so many guitarists were moving in the opposite direction.. Like his music, John never aggressively sought the limelight; he simply tried to make the best music he could." (bron: Ottawa Citizen.com).

NIEUWS

Metropole Orkest opnieuw in concertserie BBC Proms

Voor een volle Royal Albert Hall bracht het Metropole Orkest 24 augustus in London met tal van solisten een eerbetoon aan bassist, componist en orkestleider Charles Mingus. Het concert maakte deel uit van de prestigieuze concertserie BBC Proms en is uitgezonden op BBC Four. Jan Geert Vierkant, directeur Metropole Orkest: "Het is bijzonder en hartverwarmend om te zien hoe de BBC het Metropole Orkest heeft omarmd. Het Metropole Orkest heeft met zijn jaarlijkse optredens een eigen positie verworven in de BBC Proms. De BBC hecht aan de kwaliteit van het Metropole Orkest om nieuwe doelgroepen te bereiken door zijn bijzondere programmering."

Kandace Springs. (Foto: Mathieu Bitton)

Onder leiding van Jules Buckley speelde het orkest onder meer Mingus' favorieten als 'Better get it in your soul', 'Moanin' en 'Goodbye pork pie hat'. Als solisten waren onder anderen Kandace Springs (voc), Christian Scott (tp), Shabaka Hutchings (sax) van de partij. "Arrangements were supremely imaginative; the Metropole Orkest in stunning form", zo schreef recensent Colin Clarke na afloop (seeandheard.com). Vorig jaar was het orkest in de BBC Proms met een eerbetoon aan Quincy Jones.

PODIA

Igor Butman is projectmanager van de International Jazz Day in Sint Petersburg. (Persfoto)

SINT PETERSBURG WORDT HOOFDPODIUM UNESCO INTERNATIONAL JAZZ DAY 2018

Volgend jaar zal het hoofdpodium van de Unesco International Jazz Day in Sint Petersburg staan. De stad zal onder meer het traditionele all-star jazzconcert onderdak bieden. De Internationale Jazzdag vindt jaarlijks op 30 april plaats, volgend jaar voor de zevende keer.

De Russische saxofonist Igor Butman is benoemd tot projectmanager van het komende evenement. Dat niet alleen sport, maar ook muziek nauw verweven met politiek kan zijn, blijkt uit zijn commentaar op de uitverkiezing van de Russische stad: "We hope that this event will be internationally important for the start of a constructive dialogue between our country and Western countries. Jazz is the most democratic form of art and it will be the best way to start any new relations. To slightly iron out the kinks, to ensure that the gala concert will take place in Russia, we decided that St. Petersburg would be the most suitable place". Voor het evenement waren achttien steden in de race. Dat Sint Petersburg de hoofdstad van de jazz in 2018 zal zijn, is een erkenning van 'de uitzonderlijke bijdrage van Rusland tot de ontwikkeling van deze kunst', aldus Irina Bokova, directeur-generaal van UNESCO, in een toelichting bij de uitverkiezing. De International Jazz Day werd in 2011 door UNESCO in het leven geroepen op instigatie van pianist Herbie Hancock.

Masha Bijlsma Band viert vijftienvestigjarig bestaan

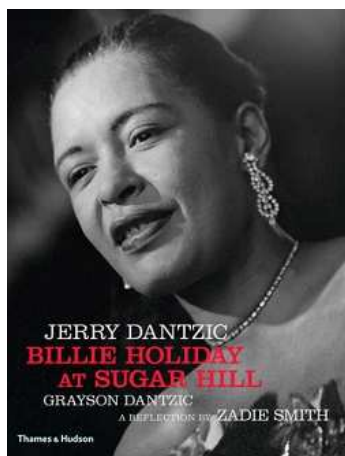
De Masha Bijlsma Band bestaat 25 jaar en is daarom al het hele jaar op een 'Past and present tour' langs podia in binnen- en buitenland. Hoogtepunt van de tournee is een optreden op 10 december in Silvolde, de geboorte- en woonplaats van de zangeres. Voor dit concert wordt geput uit het repertoire van de afgelopen kwart eeuw. Gasten bij dit optreden zijn saxofonist Tony Lakatos en trombonist Bart van Lier.

Lex Jasper na vijftien jaar weer op podium

Na vijftien jaar afwezigheid is pianist Lex Jasper voor twee concerten terug op het podium. Op 15 september in Gouda en een dag later in Groningen. Hij wordt begeleid door bassist Edwin Corzilius en drummer Frits van Lansbergen. Vier zangeressen nemen de vocalen voor hun rekening: Elaine Delmar, Marjorie Barnes, Francesca Tandoi en Greetje Kauffeld.

JAZZ OP PAPIER

NIEUWE FOTO'S VAN BILLIE HOLIDAY

**Jerry Dantzig (fotogr.),
Grayson Dantzig (tekst),
Zadie Smith (introd.).
Billie Holiday at Sugar Hill.**

New York/London :
Thames & Hudson, 2017.
144 pag. - 32x24 cm.
ISBN 978-0-500-54465-5
geb. met stofomslag (Britse versie)
Prijs £ 24,95.

**Arne Reimer ; Vorwort
Gregory Porter.
American jazz heroes, Vol. 2 :
Besuche bei 50 Jazz-Legenden.**
Keulen : Jazz Thing, 2016.
240 pag. - 31x31 cm.
ISBN 978-3-9815858-1-0 geb.
Prijs 55 euro.

Jerry Dantzig (1925-2006) was een van de fotografen die werkten voor Amerikaanse familieweekbladen als Life, Look en de Saturday Evening Post. Zijn werkterrein was New York en omgeving, voor fotografen een gebied met onbegrensde mogelijkheden: op straat en bij openbare vermakelijkheden in een theater, circus of in een sportschool. Wat Dantzig vooral fascineerde waren de mensen in hun diverse situaties, een houding, een gebaar. Vele van die foto's lijden een kwijnend bestaan in de archieven van de geïllustreerde bladen en dat geldt ook voor de negatieven, voor zover ze er nog zijn. Maar zo nu en dan staat er iemand op die zich erom bekommert, wat dan kan leiden tot een expositie of een boekwerk. En zo kwam door zoon Grayson in 2002 Jerry Dantzig's New York, the Fifties in Focus tot stand. Het boek bevatte onder andere een zestal foto's van jazzmusici, gemaakt in drie opeenvolgende jaren van het jazzfestival op Randall's Island. Daaronder in 1957 Miles Davis en ... Billie Holiday.

Eerder dat jaar had Dantzig een opdracht aanvaard Billie Holiday een weeklang te volgen tijdens een engagement in Sugar Hill, een club in Newark, New Jersey. Via William Dufty, schrijver van de infame biografie Lady Sings the Blues, kreeg hij toegang tot Billie en zo ontstond een serie opnamen, waarvan Grayson er ruim negentig uitkoos voor een nieuw boek. We zien Billie niet alleen tijdens haar optredens, maar ook op straat, in de kleedkamer en bij de familie Dufty thuis, spelend met hun zoontje en achter het aanrecht.

In een apart hoofdstuk doet Grayson er minutieus verslag van hoe hij aan de hand van de contactafdrukken er alles aan gedaan heeft een chronologische volgorde vast te stellen. Dat viel niet mee, want Jerry wisselde onderwijl wel eens van film en werkte met meerdere camera's. Billie's kleding en sieraden boden in een aantal gevallen uitkomst. Maar eigenlijk doet het er niet toe: elke foto spreekt voor zich.

Zo bekeek ook Zadie Smith ze. De Britse schrijfster (1975) verplaatste zich in de zangeres en reeg een aantal associatieve invallen aaneen tot een impressie: hoe ze zich kleedt, haar bewonderaars benadert, hoe ze met haar hondje omgaat: "And so sometimes, on a Friday night, after the singing is over and the clapping dies down, there's simply no one and nothing to be done. You fall back on yourself. Backstage empties out, but they're still serving. You're not in the mood for conversation. Later you'll open your vanity case and take a trip on the light fantastic - but right at this moment you're grateful for your little dog."

Op huisbezoek II

In oktober 2013 (nr. 205) besprak ik een volumineus boekwerk met interviews annex foto's van de Duitser Arne Reimer. Het bevatte vijftig portretten van Amerikaanse jazzmusici in hun eigen omgeving, ver van het gewoel. Er is nu een tweede deel met exact dezelfde formule. Ik verwijs dan ook graag naar genoemde bespreking. Ook qua leeftijd is er weinig verschil: de meerderheid is geboren in de jaren dertig. De oudsten zijn Jon Hendricks (1921, op het omslag), zanger-pianist Bob Dorough en bassist Gene Wright (1923), de jongsten zijn drummer Billy Cobham (1944), trompettist Randy Brecker en saxofonist Ernie Watts (1945). Het boek kon nog net vermelden dat Gunther Schuller en Ornette Coleman zijn overleden. Inmiddels is dat ook het geval met Bobby Hutcherson, Horace Parlan en Mickey Roker.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

HET UNIVERSUM VAN IVO PERELMAN EN MATTHEW SHIPP

Ruim twintig jaar trekken tenorsaxofonist Ivo Perelman en pianist Matthew Shipp al muzikaal samen op. Hoe bijzonder hun band geworden is, konden we op 20 mei jl. ook eindelijk live in Nederland observeren. In het Amsterdamse Bimhuis speelde het duo een concert waarbij de twee sets steeds 'aus einem Guss' werden gespeeld. Geen afzonderlijke stukjes of pauzes, maar twee coherente muzikale verhalen waarin geen zwak moment te ontdekken was. Shipp is een begaafde pianist die zijn klassieke techniek ten dienste stelt van de muziek. En Perelman maakt indruk met de manier waarop hij zijn expressiearsenaal tot ver boven de normale omvang van de tenorsaxofoon heeft uitgebouwd. Daar is hij *an sich* niet uniek in, maar waar veel collega-saxofonisten het allerhoogste register vooral gebruiken om tot een climax te komen, is het voor de Braziliaanse New Yorker puur een bruikbare uitbreiding van zijn timbre en toonbereik.

'Subtiliteit viert hoogtij bij het tweetal Ivo Perelman en Matthew Shipp'

Het duo Perelman-Shipp maakte voor Leo Records ook een zevendelige cd-serie (allemaal los verkrijgbaar, dus geen box) onder de titel 'The Art of Perelman-Shipp'. De verbindende factor daarin is een astrologisch fenomeen, de Terugkeer van Saturnus. De planeet met de ringen komt eens in de circa 29 jaar op precies dezelfde plek te staan als bij de geboorte van een mens. Dus op je 29ste en 58ste gebeurt er iets speciaals: een ommekeer, een speciale energie of creatieve impuls. Zowel Shipp als Perelman zit rond die tweede leeftijd, en dus heeft de duo-cd van deze serie de ondertitel 'Saturn' (Vol. 6). De overige delen van de serie spelen de heren met diverse bassisten en slagwerkers in trio's en kwartetten. Die cd's dragen alle de namen van manen van Saturnus. Ze zijn namelijk complementair aan die centrale plaat. Dat zegt iets over het belang van het duo, en niets over de kwaliteit van de andere opnamesessies.

Net als in het Bimhuis viert de subtiliteit bij het tweetal hoogtij. De fijnzinnige kamermuziek neigt soms zelfs naar renaissancemuziek ('Part 3') of herinneringen aan de muziek van Stravinsky ('Part 9'). Af en toe klinkt de sax van Perelman door de lange legato melodielijnen als een theremin, het oude elektronische instrument met z'n glijdende klanken.

Zoals op al zijn albums legt Perelman van tevoren niets vast. Geen composities, geen akkoordenschema's, zelfs geen abstracte uitgangspunten, [...vervolg in de rechterkolom](#)

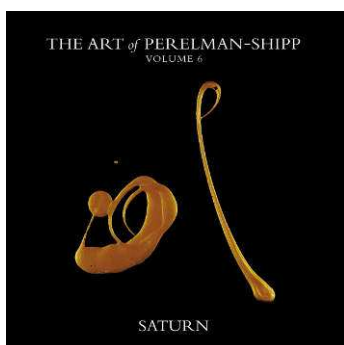
Ivo Perelman. (Persfoto)

maar alleen pure improvisatie. Daarom werkt hij graag met muzikanten met wie hij ook een jarenlange muzikale band onderhoudt. We treffen ze hieraan in de vorm van de bassisten William Parker en Michael Bisio en drummer Whit Dickey. Een opvallende rol is echter weggelegd voor twee nieuwe sterren (of moet ik zeggen: manen?) aan het firmament van Perelmans universum.

Bobby Kapp is bepaald geen bekende naam, maar toch heeft hij met zijn 75 jaar een indrukwekkende cv geproduceerd, waarop namen als Noah Howard, Dave Burrell en Gato Barbieri prijken. Hij is een lichtvoetige drummer, een echte danser op zijn drumstel, zoals Ed Blackwell of Dennis Charles. Hij spreidt gevoel voor traditie tentoon, en weet Perelman en Shipp te inspireren om meer die richting uit te gaan. In de loop van de plaat ('Vol. 2: Tarvos') horen we zelfs citaten uit de standard 'I'll remember april' langskomen.

Veelzeggend is dat de andere nieuwe muzikale partner juist het laatste deel van de cyclus ('Vol. 7: Dione') toebedeeld krijgt. De gast van het duo Perelman-Shipp is hier namelijk maestro Andrew Cyrille. De saxofonist vertelt zelf in de liner notes dat deze cd echt om de slagwerker draait. Shipp en Perelman laten zich door Cyrille bewust nieuwe wegen in sturen. En omdat Cyrille een veelzijdige, smaakvolle drummer is, is 'Dione' een van de hoogtepunten uit de sowieso al indrukwekkende reeks. Zo stuwen de drums de piano en de tenorsax [...vervolg op de volgende pagina links](#)

op tot energieke freejazz in de opening van 'Part 3' (bedenk dat Cyrille jarenlang de kompaan van Cecil Taylor was). Maar plotseling valt alles stil en blijft

er een melodieuze solostuk voor bekkens over. Dan voegt Perelman zich er weer bij, en klinkt hij haast zoetgevoeliger dan waar ook in zijn werk. In de loop van de plaat komen voortdurend dit soort wendingen en verrassingen langs. Ook de kwartetplaat met William Parker en Whit Dickey ('Vol. 3: Pandora') kent dergelijke momenten. Genoeg rauwe energie (bedenk dat het drietal ook het late kwartet van tenorgigant David S Ware vormde), maar ook contemplatie en momenten waar de groep haast een nieuwe standaard lijkt te spelen. Zo lijkt het openingsstuk wel uit de koker van Wayne Shorter te zijn gekomen. Al met al is het overheersende gevoel hier dat van rust, veel meer dan op de andere kwartetplaat (met Michael Bisio in plaats van Parker; 'Vol. 5: Rhea'). De trio's met Parker ('Vol. 1: Titan') en Bisio ('Vol. 4: Hyperion') roepen soms associaties op met het trio Giuffrè-Bley-Swallow. En dan vooral in de unieke balans tussen abstractie en toegankelijkheid van dat klassieke drietal. De muziek van Perelman en Shipp lijkt zich alleen nog maar verder te verdiepen, en je zou haast gaan geloven in de waarheid van de astrologische inzichten. Zeker is dat een enorme productie niet per se hoeft te leiden tot kwaliteitsverlies of eenvormigheid. Leo Records heeft alweer nieuwe albums van de saxofonist aangekondigd, en dat is opnieuw iets om naar uit te kijken.

Herman te Loo

Het concert dat Perelman en Shipp op 20 mei in het Bimhuis gaven, is via Bimhuis Radio te beluisteren: <http://bit.ly/2w0NcRa>

ARTVARK SAXOPHONE QUARTET
Trance (A Symphonic Poem For Hogs And A Truffle)
 Pink Records (www.artvarksg.com)

Bezetting:

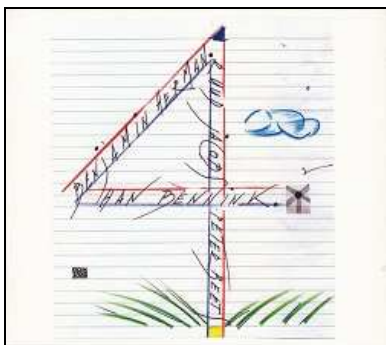
Rolf Delfos (as),
 Bart Wirtz (as), Mete Erker (ts),
 Peter Broekhuizen (bar.s)

Er is iets magisch aan de klank van vier saxofoons. Bandleider Woody Herman wist dat al in de jaren veertig toen zijn band beroemd werd met zijn 'four brothers' (Stan Getz, Zoot Sims, Herbie Steward, en Serge Chaloff), vier saxofonisten met een unieke sound in hun samenspel. Het saxofoonkwartet Artvark verstaat ook de kunst om hun vier saxen in het samenspel te laten spetteren. Artvark bestaat al lang, meer dan tien jaar. Het repertoire is heel breed en de groep heeft projecten gedaan met zangers, toneel, performances en nog veel meer. De vier muzikanten hebben hun sporen in de jazz en geïmproviseerde muziek inmiddels dik verdiend en hebben klinkende cv's. 'Trance', de nieuwste productie van Artvark is een symfonisch sprookje, waarvan het verhaal vermeld staat in het hoesje. Maar ik kan u verzekeren, ook zonder dat verhaaltje is de cd een rijke en intrigerende luisterervaring. De prachtige klank van de vier saxofoons neemt je op meanderende wijze mee van verstilde momenten naar heftige uitbarstingen. Alles is heel vanzelfsprekend en het spel heeft veel lyriek. 'Trance' is met recht een cd om je in verliezen. Je kunt er heel meditatief naar luisteren, maar ook de krant bij lezen. De opnamekwaliteit is geweldig, maar ook op simpele apparatuur blijft de muziek fier overeind. Artvark heeft weer een monumentje aan zijn oeuvre toegevoegd. 'Trance' is een cd om te koesteren en eindeloos van te genieten.

Sjoerd van Aelst

Bekijk Artvark hier live:
<https://www.youtube.com/watch?v=aIufWUqLsKo>

HERMAN, BEETS, JACOBS, BENNINK
Quartet-NL
ICP-55

Bezetting:

Benjamin Herman (as), Peter Beets (p),
 Ruud Jacobs (b), Han Bennink (d).

Al een jaar of vier staan altsaxofonist Benjamin Herman, pianist Peter Beets, bassist Ruud Jacobs en drummer Han Bennink bij tijd en wijle samen op het podium. Ondanks de verschillen in leeftijd en voorkeuren van stijlen, spelen ze wonderwel samen. De stukken op 'Quartet-NL' zijn van Misha Mengelberg. Het zijn stukken die hijzelf wel spottend 'de bebopjes' noemde. En in de uitvoering door dit kwartet komen ze ook dicht bij deze muziekstijl. De vier musici pakken de composities op 24 april 2016 in Tivoli (Utrecht) fris van de lever uit. De cd opent met 'Driekusman total loss'. Dat roept herinneringen op aan wijlen saxofonist Piet Noordijk, die ooit met Mengelberg speelde. Dit kwartet speelt het stuk wat feller en wat 'onaffer' dan hij. Peter Beets verloochent zijn afkomst niet: Oscar Peterson en vooral de bebop. Waar je in het stuk de dwarse clusters van de componist verwacht, schotelt Beets de luisteraar een meer vloeiende lijn voor. Misschien moest Beets zich nog het meest aanpassen. Alhoewel... In het intro op 'Who's bridge?' lijkt hij bezig met het thema van 'De sprong, O romantiek der hazen', om dan met een paar forse akkoorden ter zake te komen en Herman een springplank biedt om met het juiste thema te beginnen. In de echte 'De sprong, O romantiek der hazen' begeleidt Peter Beets Herman eerst heel klassiek en soleert dan sterk over het thema, terwijl Bennink van achter zijn trommels de tekst reciteert. Ook de bassist soleert heel vanzelfsprekend over dit thema. Met smaak gebracht, de muziek op deze cd.

Hessel Fluitman

Bekijk het kwartet live in 'Blues after Piet':
<https://www.youtube.com/watch?v=PhmjCk8bJI4>

FLORIS KAPPEYNE TRIO
Interchange
Challenge Records

Bezetting:

Floris Kappeyne (p),
 Tijs Klaassen (b),
 Wouter Kühne (d).

De jongste lichter jazzmuzikanten staat niet alleen te trappelen van ongeduld maar zelfs te bonken op de deuren van het jazzbastion. Kappeyne, Klaassen en Kühne, nog maar net in de twintig, melden zich aan de poort met hun klassieke jazzpianotrio. Dankzij hun opleiding aan het Amsterdamse conservatorium klinkt dit trio allesbehalve onrijp, integendeel, niet alleen de jazzgeschiedenis is door hen opgezogen maar ook de eerste stappen naar een eigen geluid zijn al gezet. Dit trio is ontegenzeggelijk beïnvloed door Bill Evans maar daar geen kopie van en zoals hij zelf opmerkt volgt hij als solist het door McCoy Tyner uitgezette pad. Kappeyne heeft een heerlijk licht toucher en een schitterende timing met een lichte swing tot gevolg. De romige en punctuele toon van Klaassen en het rustige, creatieve en effectieve drummen van Kühne zorgen voor een onverwoestbaar fundament. Geen wonder dat alle drie hun prijzenkast al aan het vullen zijn (Prinses Christina Concours, Gouden Slifje). Kappeyne en Klaassen nemen alle composities voor hun rekening en ook daarin tonen ze volwassenheid. 'Interchange' is verder een trioplaat die helemaal in de jazztraditie staat, dat vol overtuiging doet en nergens het gevoel geeft een herhalingsoefening te zijn. De cd maakt ook nieuwsgierig naar wat de toekomst voor deze jonge jazzmuzikanten zal brengen, want dat we van deze drie de komende jaren nog veel zullen horen is zeker en vast.

Tom Beetz

Bekijk het trio hier live:
<https://www.youtube.com/watch?v=oyIsFpAB1OA>

KUHN FU
Kuhnspiracy
UNIT Records

Bezetting:

Christian Kuhn (el.g),
 Ziv Taubenfeld (bkl),
 Esat Ekincioglu (b),
 Lav Kovac (d).

'Four guys, four nationalities', zo presenteert Kuhn Fu zich. Maar het kwartet is meer dan dat: vier verschillende superieure klanken. Al spelend lijken ze ieder hun eigen weg te kiezen om elkaar dan weer toevallig te vinden. Toevallig is dit vast niet. Componist Christian Kuhn heeft dit schitterend in de composities verweven. Daarnaast valt het album 'Kuhnspiracy', vooral in stukken als 'Signore Django Cavolo' en 'Pelto Pekka', ook op door fascinerend, soms bijna koraal samenspel van Kuhn en basklarinetist Ziv Taubenfeld, waarin Kuhns hoge gitaarge-luid mooi boven de lage registers van de klarinet zweeft.

‘**Kuhn Fu herdefinieert improvisatie**’

'Eiger-Nordwand' geeft het onverwachte ongeluk van de 'loser' weer. Grimmig en donker. Echter het sleutelstuk van deze plaat is ongetwijfeld 'Mono industrial post depression', waarin Kuhn Fu na een korte vogelvlucht door de jazzgeschiedenis laat zien waar de muziek vanaf New Orleans werkelijk naar toe moet gaan. Luister zelf! Kuhn Fu herdefinieert de moderne improvisatie.

Bart Hollebrandse

Bekijk hier een video over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=2yCCq2DiBo>

MADELEINE & SALOMON
A Woman's Journey
Tzig'Art- Promise Land

Bezetting:

Clotilde Rullaud (voc, fl),
 Alexandre Saada (p, keyb).

Deze cd 'A Woman's Journey' werd mij tijdens de afgelopen InJazz-conferentie in de handen gedrukt. Wie zijn Madeleine & Salomon? Dat blijft enigszins onduidelijk. Veel meer dan dat de vocaliste en fluitiste niet Madeleine maar Clotilde Rullaud heet en Salomon de pianist is, ook andere toetsen bespeelt en eigenlijk Alexandre Saada heet, is er niet te vermelden. En ze komen uit Frankrijk, waarschijnlijk Parijs. Dit duo maakt echter zulke aparte en indringende muziek dat een bespreking onvermijdelijk is. Rullaud zingt in het midden en lage register, haar zingen neigt meer naar reciteren en 'spoken-word'. Saada is een minimalistische pianist die accenten aanbrengt. De cd opent met 'Image' van Nina Simone, een zeer persoonlijk nummer van Simone waarin ze haar onzekerheid over haar huidskleur uitdrukt. Heel gevaarlijk voor Rullaud om dat te zingen, maar het korte nummer is indrukwekkend. Voor Simones 'Four women' met min of meer hetzelfde thema geldt hetzelfde. De 'blanke' Clotilde is overtuigend en hoe dan ook is zij in al haar nummers sterk beïnvloed door Nina Simone. Hetzelfde geldt voor 'Strange fruit' dat zo verbonden is met Billie Holiday dat vrijwel iedereen die dat zingt faalt. Maar ook hier slaagt Clotilde Rullaud met vlag en wimpel met een eigen interpretatie die Holiday doet vergeten. Voor de andere nummers van andere bekende componisten als Richard Rodgers, Cole Porter, Janis Joplin, Marvin Gay en anderen en de drie eigen nummers geldt eigenlijk hetzelfde. Bij Madeleine & Salomon worden het geen variatie op een van de vele bekende uitvoeringen maar ze maken er miniatuurwerkjes van met een minimalistische en impressionistische poëtische schoonheid. Heel bijzonder en indrukwekkend.

Tom Beetz

Beluister hier een nummer van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=X4p7p4M3V-M>

STANTON MOORE
With You In Mind: Songs Of Allen Toussaint
 Cool Green Recordings

Bezetting:

Benny Bloom (tp), Mark Mullins (tb),
 Aaron Fletcher en Skerik (saxen)
 David Torkanowsky (p, Hammond org),
 James Singleton (b), Stanton Moore (d),
 Mike Dillon (d).

Drummer Stanton Moore is hier niet zo bekend maar zijn band Galactic speelt al meer dan twintig jaar New Orleans (NO)-funk. Als pleitbezorger van NO-muziek heeft hij nu een eerbetoon gemaakt voor de eind 2015 overleden pianist en een van de beste NO-songwriters, Allen Toussaint. Op de cd 'With You In Mind' doet een keur aan New Orleans-musici als gast mee: zangers Jolynda Kiki Chapman, dochter van Topsy Chapman, 'spoken-word' van acteur Wendell Pierce en Cyril Neville van de Meters en de Neville Brothers, de saxofonisten Maceo Parker - hier ook als zanger - en Donald Harrison, en de trompettisten Nicolas Payton en Trombone Shorty.

Het resultaat is een prachtige verzameling van hits en minder bekende nummers van Toussaint. Stanton Moore is erin geslaagd een eigen interpretatie aan deze composities te geven die origineel is en recht doet aan Toussaint. Op die manier heeft hij een monument voor New Orleans neergezet. Een cd die laat horen dat NO-muziek naast vrolijke funky jazz, ook schitterende gevoelige solo's betekent, en vooral een onweerstaanbare ritmische gelaagdheid. Hoogtepunt is dan ook een niet eerder opgenomen gedicht van Toussaint waarin Cyril Neville met spoken-word de essentie van deze jazz weergeeft: 'In the beginning there was the beat' met dwingende drums van Moore en Dillon op de achtergrond. Een mooier eerbetoon had Allen Toussaint zich niet kunnen wensen.

Tom Beetz

Bekijk hier een video over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=HNzEPDVduP8>

EMILIO PARRILLA ACOUSTIC BAND
Tribute To Jimmy Giuffre
 Eigen beheer

Bezetting:

Emilio Parrilla García-Pelayo (kl),
 Bernardo Parrilla García-Pelayo (as),
 Julián Sánchez Carballo (tp),
 YooJin Ko (fl) ,
 Syo Fang (p),
 KyuJin Jang (b).

Emilio Parrilla is een Spaanse klarinettist/saxofonist, die hier studeerde en woont. Op zijn website zegt hij dat zijn muziek iets tussen cool jazz, blues en avant-garde is. Zijn debuut-cd 'Tribute To Jimmy Giuffre' laat echter een andere kant horen. Parrilla heeft zich gestort op het werk van klarinettist Jimmy Giuffre. De klarinet was na de doorbraak van bebop een weinig geliefd instrument en Giuffre was de belangrijkste post-bebop muzikant die dit fraaie instrument in ere herstelde. Niet alleen dat, hij was ook een van de eerste avant-garde muzikanten die contrapunt in de jazz brachten en zich lieten inspireren door klassieke romantici als Debussy. Na Giuffre bleef het vrij stil op dit gebied, dus op zich is het al mooi dat Parrilla de klarinet en de kamermuziek uit de vergetelheid haalt.

Op zijn debuut-cd geeft Parrilla zijn interpretatie van zes Giuffre-composities en twee eigen composities zonder hem te imiteren. Alleen in het openingsnummer 'Chirpin' time' is het alsof we Giuffre weer zelf horen, delicaat en bezonken.

De cd is een eerbetoon aan Giuffre en aan diens jazz zonder drums en aan kamermuziek in het algemeen. In dit geval is het kamermuziek met veel vrije improvisaties die een stuk verder gaan dan Giuffre deed, die in zijn tijd op het gebied van vrije jazz nog maar een pionier was. Naast Parrilla hebben de andere musici dezelfde rustige, gevoelige benadering van deze muziek, waarin de mooie fluit-solo's geïnspireerd door het meest kalme werk van Eric Dolphy opvallen. Parrilla heeft met deze mooie cd een oude deur opengezet naar nieuwe tijden voor kamerjazz en voor de klarinet.

Tom Beetz

(www.emilioparrillaacousticband.com)

Bekijk deze formatie hier live:
<https://www.youtube.com/watch?v=uTduz5AgJvQ>

TINGVALL TRIO**Cirklar****Skip Records****Bezetting:**

Martin Tingvall (p),
Omar Rodriguez Calvo (b),
Jürgen Spiegel (d).

De Zweedse pianist Martin Tingvall leidt al een tijdje een puik, internationaal pianotrio. Maar denk daarbij niet aan het klassieke pianotriorepertoire. 'Cirklar' is hun zevende cd en de muziek is ronduit actueel, met krachtige gelijkenissen met Gogo Penguin, het Neil Cowley Trio en E.S.T., het trio van Esbjörn Svensson. Uiterst hip dus. Tingvall is de componist van de dertien stukken en de aperte leider en kleurbepaler. Hij koos ervoor sterk wisselende energieën in de muziek te leggen. Zijn stijl wordt gekenmerkt door korte herhalende motiefjes in de thema's, terwijl de muziek toch niet 'minimal' is. Vaak gaat het behoorlijk vlot, met duidelijke rockinvloeden van de Duitse drummer Jürgen Spiegel, maar net zo gemakkelijk spelen ze een langzame ballad. Alsof ze op de snelweg op de rem gaan staan en ineens een stil zijweggetje inslaan. En andersom. Die afwisseling kan aangenaam overkomen of juist als hinderlijk worden ervaren. Afwisselend is het wel! Toch is het Tingvall trio niet een groep die snel een ballad-cd zal maken. Ze kunnen het beslist, maar hun enorme energie moet niet te veel in toom gehouden worden. Een mooie rol is weggelegd voor bassist Omar Rodriguez Calvo, die we kennen uit het trio van pianist Ramón Valle, bijvoorbeeld in de krachtige openingen van 'Karussellen' en 'Labyrint' en de korte ingetogen diepe solo in 'Det Gröna Hotellet'. Daarnaast is 'Cirklar' ook nog eens mooi opgenomen.

Peter J. Korten**Beluister hier een stuk van de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=uu7J3UY90jE>

MARNIX BUSSTRA**Old School Band (Buzz Records)**

Je hoeft beslist geen kenner te zijn om het geluid én de muziek van gitarist Marnix Busstra te herkennen. Op zijn laatste product 'Old School Band' is dat ook weer het geval bij de eerste tellen. De albumtitel heeft een mooie dubbele betekenis. De bandleden zaten vanaf de kleuterschool steeds op dezelfde school én ze spelen met gitaar en orgel in de hoofdrol; Old School dus. De 'klasgenoten': Eric van de Bovenkamp op orgel, Norbert Sollewijn Gelpke op bas en drummer Mark Stoop. De negen composities van Busstra ontstijgen de oude term fusion: hij geeft een moderne twist aan deze stijl. Funky! Zijn gitaarspel is sprankelend en opgewekt maar het valt helaas niet mee om hem live met deze band te zien optreden. Maar gelukkig is er dit album.

Peter J. Korten**Maak hier kennis met deze band:**

<https://www.youtube.com/watch?v=o6TiTpyp0Q>

100 JAAR JAZZ OP DE PLAAT
(Jazzmagazine, deel 7: 1999 tot heden)**1999**

Exit Music (For A Film)

Brad Mehldau

You Know I Care

Mark Turner

2001

Behind The Yashmak

EST

2002

Smells Like Teen Spirit

The Bad Plus

2012

Afro Blue

Robert Glasper

2013

Lingus

Snarky Puppy

2015

Sunrise In Beijing

Christian Scott

The Next Step

Kamasi Washington

2016

Flu

Jameszoo

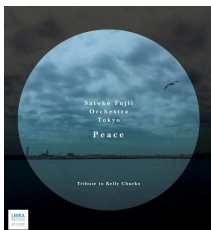
In 2017 is het honderd jaar geleden dat de eerste jazzplaat werd gemaakt. De medewerkers van het Franse Jazz Magazine maakten een lijst van honderd markante opnamen die in de loop van die jaren werden uitgebracht. De volledige lijst is dit jaar in zeven delen in Jazzflits te vinden. (Bron: Jazz Magazine, 3/2017).

THE CHRONOMETER'S ORCHESTRA The Chronometer's Orchestra (Eigen beheer)

The Chronometer's Orchestra (TCO) staat onder leiding van componist Zacharias S. Falkenberg, en combineert modern klassieke muziek met jazz. Het orkest bestaat uit vijf blazers, een strijkkwartet, een ritmesectie met piano, twee gitaren, contrabas, marimba en drums, onder wie een aantal musici die in de jazz bekend zijn zoals drummer Yonga Sun, bassist Dion Nijland en pianist Philipp Rüttgers. Zelf noemen ze onder anderen Frank Zappa, Igor Stravinsky, Miles Davis en György Ligeti als inspiratiebron, maar veel van de muziek doet ook denken aan Raymond Scott met zijn 'descriptive jazz'. Ook minimal music, andere hedendaagse klassieke stromingen, swing en free jazz zijn herkenbaar. De muziek beweegt daarbij dwars door al die stromingen heen, wat voor de één wellicht een chaotische indruk maakt, en voor de ander een bron van spanning oplevert. De chaotische, free jazz-stukken zijn niet altijd even duidelijk, maar toch eindigen ze steeds in een heldere jazzcompositie. Dit orkest is bijzonder door zijn concept, boeiend door zijn combinatie van vele stijlen die naadloos in elkaar overgaan, wat een groot compliment genoemd mag worden voor de componist, die glansrijk slaagt in een grijs gebied waar veel van zijn voorgangers hopeloos verdwaalden.

Tom Beetz (www.thechronometersorchestra.com)

SATOKO FUJI ORCHESTRA TOKYO Peace (Libra Records)

De Japanse pianiste Satoko Fuji houdt er maar liefst drie bigbands op na. Een in haar woonplaats Berlijn, een in New York, en dit orkest in Tokyo. Voor het nieuwe album, 'Peace', heeft ze een eclectisch repertoire aangedragen. Daarin is ruimte voor gecomponeerde passages en uitgekende arrangementen, aanstekelijk en avontuurlijk solowerk en collectieve improvisaties. Het titelstuk omvat een stuk ronkende free jazz, dat aan alle kanten knettert en enige vraagtekens bij de titel plaatst. Dat het er ook veel lieflijker aan toe kan gaan, is te horen in de wonderschone sopraansaxmelodie en dito solo van Sachi Hayasaka in 'Jasper'. Met een heupwiegende 'Beguine nummer eins' sluit het afwisselende album af.

Herman te Loo

Maak hier kennis met dit orkest:
<https://www.youtube.com/watch?v=IINYavPukSI>

BRIAN LANDRUS ORCHESTRA Generations (Blueland Records)

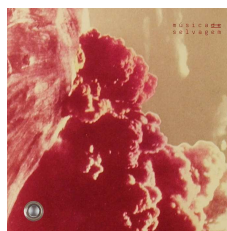

Pollwinnaar Brian Landrus vond het na albums met een trio en een middelgroot ensemble tijd voor een cd met een 25-koppig orkest. Voor 'Generations' sprokkelde hij een verzameling toppers bij elkaar met onder meer drummer Billy Hart, violist Mark Feldman en vibrafonist Joe Locke in de gelederen. Het weelderig georkestreerde 'Jeru concerto' is opgedragen aan zijn zoontje, en natuurlijk aan zijn grote voorbeeld: Gerry Mulligan. Ook de rest van de nieuwe plaat refereert aan vrienden en familie, zoals het grillige 'The Warrior', dat hij aan zijn vader opdroeg. Landrus verrast met knappe composities en gedegen arrangeerwerk die zijn eigen baritonsax en basklarinet optimaal laat uitkomen. De invloeden onder de Gil Evans-achtige samenklanken variëren van filmmuziek tot reggae en hiphop.

Herman te Loo

Hier is een trailer van het album:
<https://vimeo.com/201656674>

MÚSICA DE SELVAGEM Música De Selvagem (El Negocito Records)

Toen bassist Arthur Decloedt een beroemde Franse muzikant in Catalonië op het podium tegenkwam, weigerde die zijn 'muziek voor wilden' te spelen. De Braziliaan verbaasde zich erover, en besloot de term, in het Portugees 'Música de Selvagem', als geuzennaam te gaan hanteren. De opnamen die zijn kwintet met de saxofonisten Filipe Nader en Marcelo Coelho, trompettist Celio Barros en drummer Guilherme Marques in november 2014 maakten, komen nu uit op het Belgische El Negocito-label. Erg woest is de muziek van Música de Selvagem niet. De arrangementen zijn welluidend, met een warme contrabaslijn als hartslag van het ensemble. Decloedt toont zich bovendien een componist met een goed oor voor fijne melodieën.

Herman te Loo

Maak hier kennis met deze formatie:
<https://www.youtube.com/watch?v=GLVngZBejuI>

JAZZ OP DE PLANKEN

ZOMERJAZZFJETSTOUR

Datum en plaats:

25 augustus 2017,
Noorderzon, Huis de Beurs, Groningen;
26 augustus 2017,
Reitdiepdal, Groningen.

ROUTE 1 BART HOLLEBRANDSE

De ZomerJazzFietsTour beleefde dit jaar zijn 31ste editie en begon als inmiddels te doen gebruikelijk met een proloog op vrijdag. Die ging deze keer al 's middags op het Noorderzonfestival als een soort pre-proloog van start. Het **AVA trio** van de fascinerende baritonsaxofonist Giuseppe Doronzo had de eer om die te verzorgen. Een trio om in de gaten te houden. 's Avonds werd de tour dan echt afgetrapt. Enigszins weggestopt in een donkere zaal boven Huis de Beurs, één van Groningens markantste café's, pakte het publiek samen. De proloog was al dagenlang uitverkocht. Aan tubaïst **Goran Krmac** de eer. Hij pakte weliswaar een groot deel van het publiek in, maar kwam eigenlijk toch niet veel verder dan Balkan volksliedjes van een nieuw jasje te voorzien.

Dat werd daarna ruimschoots goedge maakt door **BassDrumBone**. Voortkomend uit de levendige New Haven free-jazzscene van de jaren zeventig, begonnen trombonist Ray Anderson, bassist Mark Helias en drummer Gerry Hemingway in 1977 een trio onder de naam OAH SPE. Inmiddels BassDrumBone geheten, is dit een fascinerend trio. Melodieën die ze veertig jaar geleden speelden, klinken nog steeds verfrissend. Het trio heeft een samenhang die tot fantastische muziek leidt. De afzonderlijke leden van BassDrumBone zijn allemaal musici van hoog niveau. Het trio brengt ze gezamenlijk tot het hoogste niveau van improvisatie.

Zaterdag begon dan het echte werk. Het trio **Bones** hield de aandacht vast in de fabriek (Aduard). Basklarinettist Ziv Taubenfeld is een bijzondere muzikant
[...vervolg op de volgende pagina](#)

Gerry Hemingway van BassDrumBone tijdens de proloog.
(Foto: Willem Schwertmann)

John Dikeman op sax en William Parker op bas.
(Foto: Willem Schwertmann)

en speelde met veel diepgang en gevoel. De **Dutch Impro Academy** kon daarentegen niet echt bekoren. Het was leuk, vrolijk en vooral educatief, en het concert kreeg daarmee te veel het karakter van een schoolconcert. Wel heerste er de geest van de onlangs overleden Misha Mengelberg. Mengelberg vond dat echte improvisatie zuiver toeval moest zijn. Het publiek mocht daarom grotendeels door een loterij 'bepalen' wie er wat en wanneer mocht spelen.

De geest van Mengelberg heerste ook bij het mysterieuze **Hilary Jeffery & Mullet**. Dat bracht veel stukken van de nestor van de Nederlandse improvisatie op een mooie gevoelige en diepgaande manier. Saxofonist Tobias Delius schitterde! En ook hier weer een bijzondere formatie van instrumenten: tenorsax, trombone en vibrafoon.

Na een korte stop bij de Keuken voor het Ongewenste Dier (*) was **Jasper Stadhouders Polyband** aan de beurt. Polyband heeft alles zo'n beetje dubbel: twee gitaristen en twee drummers. Op de bas na: AVA-bassist Esat Ekincioglu moest het alleen doen. Dat deed hij overigens geweldig. Het geheel was verfrissend en ook vooral hoog in volume, maar dat laatste droeg vooral bij aan de spanning. Dat Stadhouders op zoek is naar spanning is duidelijk. Hij had de Belgische trompettist Bart Maris om versterking gevraagd en dat pakte uitstekend uit. Wat de bewegingskunstenaars op het podium deed, was niet geheel duidelijk. Maar dat doet er ook niet toe. Stadhouders is misschien zoekende, maar dat hij mooie dingen vindt en gaat vinden, staat als een paal boven water.

Verrassend in alle opzichten was het concert van **Dikeman, Parker & Drake**. Miraculeus doken de heren, na een worsteling met de NS, een uur te laat op voor het concert. Ze stonden vervolgens wel binnen een kwartier klaar om te beginnen, om dan tot de ontdekking te komen dat het drumstel geen bekkens had. Helaas had niemand in de zaal bekkens bij zich. Nadat eindelijk ook de bekkens gearriveerd waren, kon het beginnen. En hoe! Dikeman deed zijn schoenen uit. Misschien om contact met onze wereld te houden, maar dat contact liet hij in de eerste solo al meteen weer los. De saxofonist verdween in zijn eigen wereld en nam het publiek mee op een 'rollercoaster ride' van muzikale ideeën.
[..vervolg op de volgende pagina](#)

Tubaïst Goran Krnac pakte tijdens de proloog een groot deel van het publiek in. (Foto: Willem Schwertmann)

Saxofonist Tobias Delius schitterde bij het mysterieuze Hilary Jeffery (de trombonist op de foto) & Mullet. (Foto: Willem Schwertmann)

Hier en daar leek hij uit de bocht te vliegen, maar werd dan weer in het gareel gebracht door HET ritmetandem van hedendaagse Amerikaanse freejazz: bassist William Parker en drummer Hamid Drake. John Dikeman baarde vijf jaar geleden al opzien tijdens zijn VIP-tour met zijn band Cactus Truck, waar toentertijd overigens ook Jasper Stadhouders in zat. Dikeman heeft zich ontpopt als de reïncarnatie van Albert Ayler en zelfs meer dan dat. In de bouwvallige schuur van Krassum zocht hij naar interessante harmonieën en akkoordenprogressies en vond die ook. Het concert was in één woord geweldig.

De 31ste ZomerJazzFietsTour was er één van freejazz zoals freejazz hoort te zijn: een relatie met de underground, interessante bezettingen en geniale muzikale ideeën. We kijken nu al naar uit naar wat programmeur Marcel Roelofs volgend jaar voor ons gaat bedenken.

Bart Hollebrandse

(*[Informatie over de Keuken van het Ongewenste Dier, waar Bart Hollebrandse een tussenstop maakte, vindt u op: www.dekeukenvanhetongewenstdier.nl](http://www.dekeukenvanhetongewenstdier.nl))

ZOMERJAZZFIETSTOUR

ROUTE 2 HESSEL FLUITMAN

Evenals de meeste deelnemers pakte ook ik de fiets. Lekker gezond en ontspannen! Fietsend alle concerten afgaan is uiteraard ondoenlijk. Er moet een selectie gemaakt worden. Mijn Tour telde zes concerten op de zaterdag.

In Garnwerd gaf **Corrie van Binsbergen Playstation** de aftrap met een concert van vijf kwartier. In plaats van Morris Kliphuis speelde hoornist Romain Bly mee. "Hij vloog er zomaar 'hopla' in!", meldde Van Binsbergen trots.

Nauwkeurig zijn partij of het blad van altist Miguel Boelens lezend, kon hij zich, geholpen door de anderen, heel behoorlijk staande houden. Met tenorist Mete Erker in de hoofdrol - vooral begeleid door de lapsteel gitaar van Joos Buis - werd onder meer het verhaal van 'De eendagsvlieg' van Toon Tellegen ten gehore gebracht. Met dezelfde warmte werd ook Buis' arrangement van Billy Strayhorns 'A flower is a Lovesome thing' gespeeld. Stevig gemusiceerd werd er in 'Same place, wrong time'. De leidster swingde lekker mee op de muziek van de band, zo lekker ging het!
...vervolg in de rechterkolom

Trombonist Connie Bauer trad solo op. (Foto: Tom Beetz)

In de kerk van Fransum speelde tenorsaxofonist Rinus Groeneveld, samen met bassist Jacko Schoonderwoerd en slagwerker Victor de Boo het trio **Good Bad Ugly** vormend, in overall en met kleppet op vooral 'country' en jarenvijftighits als 'Don't fence me in' (met samenzang uit de zaal). 'Riders on the storm' kwam ook nog langs. Ingezet door de 'mouthharp' van drummer De Boo. Dat soort songs spelen lijkt makkelijk, maar het publiek kent die evergreens door en door: fouten worden meteen geregistreerd. Belangstelling was er volop. Voor de eerste set konden niet alle liefhebbers naar binnen en voor de tweede set zaten en stonden her en der rond de kerk ook al velen te wachten.

Conny Bauer, de Oost-Duitse trombonist die destijds samen met zijn in 2016 overleden broer Johannes een geducht tromboneduo vormde, trad solo op. Zijn optreden in de kerk van Den Ham wist te boeien. Bauer zingt de melodie in zijn trombone en begeleidt zichzelf ondertussen op diezelfde trombone melodieuze. Soms unisono, maar meestal gaan melodie en begeleiding langs verschillende lijnen, met een mooie wisselwerking tussen melodie en begeleiding. Hij maakte het motto van dit festival volledig waar: durf het avontuur aan en laat je verrassen.

Pianist **Loek Dikker** gaf acte de présence in de kerk van Feerwerd. Samen met violist Friedman Hitzer - van Zapp4 - speelde
...vervolg op de volgende pagina

hij een aantal eigen composities. Om te beginnen het legendarische 'The Enigma of the domesticated doomsday machine'. Dikker zette het in 1977 met saxofonist Leo van Oostrom en drummer Pierre Courbois op de plaat. Van diezelfde plaat speelden Dikker en Hitzer ook de 'Ausländische eindrücke'. Daarin speelden ze elkaar motieven toe en schakelden ze van een scherpe 4/4-maat over op een swingend fluwelen 3/4-maat, om via een bluesdeel in een tango te belanden. In de 'Octone blues' werd in 6/8 gespeeld, meldde Loek Dikker en in een achttonig stelsel: "Je moet het zien als een onbewaakte overweg." En jawel, een muzikale trein kwam dwars door het spel van Hitzer langsrazen, terwijl de alarmbel er bovenuit tetterde.

Het **Nationaal Jeugd Jazz Orkest** wordt op het moment geleid door Anton Goudsmit. Het gaf in de schuur van Hans in Feerwerd een spetterend concert. Goudsmit is als artistiek leider de opvolger van Martin Fondse (2016) en Eric Vloeimans (2015). Na het verstilde werk van Vloeimans en het bijna modern-klassieke werk van Fondse, heeft Anton Goudsmit een regelrecht swingende bigband tevoorschijn getoverd. Diverse solisten kregen ruimschoots de gelegenheid om hun vorderingen te laten horen. Om gitarist Olivier van Niekerk niet in de wielen te rijden, speelde gitarist Goudsmit de tweede viool. Een sterke eenheid, dit orkest.

Bassdrumbone, het al ruim veertig jaar bestaande trio, speelde drie sets in de kerk van Garnwerd. Na een pauze van vier jaar zijn bassist Mark Helias, drummer Gerry Hemingway en trombonist Ray Anderson alweer goed een jaar 'on the road'. Het voorheen extraverte en uitbundige geluid van Anderson was deze avond ver te zoeken: hij zocht het meer in verstild geluid. Een enkele keer speelde hij zelfs geluidloos met zijn kompanen mee. De drie namen om en om het voortouw en speelden elkaar voortdurend het initiatief toe.

De ZJFT was ook dit jaar weer een verrassend veelzijdige reeks concertjes in kerkjes, boerenschuren en een tent. Met een minimum aan regen!

Hessel Fluitman

De VPRO-radio heeft drie ZJFT-concerten opgenomen voor uitzending: Ava (Leegkerk), Goran Krmac Kvartet (schuur Huizinga) en BassDrumBone (Garnwerd kerk). Info: <http://bit.ly/2wgym6c>

Vlnr: Benjamin Herman, Peter Beets, Ernst Glerum en Han Benink. De vier traden op in Feerwerd. (Foto: Tom Beetz)

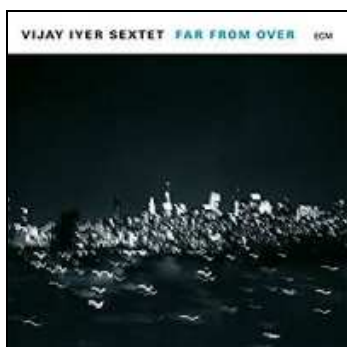
De ZJFT bood ook dit jaar weer een verrassende veelzijdigheid aan concertjes.

Het Nationaal Jeugd Jazz Orkest is onder leiding van Anton Goudsmit een echte swingband. (Foto: Tom Beetz)

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 4 september 2017

1 Vijay Iyer

Far From Over (ECM)

2 Ahmad Jamal

Marseille (Jazz Village)

3 Jack DeJohnette

Hudson (Motema)

4 Ambrose Akinmusire

A Rift In Decorum (Blue Note)

5 George Colligan

More Powerful (Whirlwind)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

1 Bill Evans

Another Time, Hilversum Concert (Resonance)

Wederom een hituitgave van Resonance (zeker in Nederland). Wij hebben minstens twee vaste klanten die 'erbij waren'. Dit legendarische concert van pianist Evans met bassist Eddie Gomez en drummer Jack DeJohnette uit de Varastudio's van 1968 MOET je in huis hebben.

2 Peter Bernstein

Signs Live! (Smoke Sessions)

Dit superkwintet met onder anderen pianist Brad Mehldau, speelt de sterren van de hemel. Subtiel maar ook wreed swingend komen de originals (en ook wat standards) uit je speakers knallen. Een dubbel-cd om door een ringetje te halen.

3 Tubis Trio

The Truth (Challenge)

Dit voor ons onbekende Poolse pianotrio heeft goed geluisterd naar EST, Tingvall, GOGO Penguin en andere moderne trio's. Toch hebben ze 'iets' wat ze onderscheidt van de anderen. Veelbelovend debuteert dus!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 21 augustus 2017

Courtney Pine in 2010 op The Hague Jazz. (Foto: Joke Schot)

[Henning Bolte, Jazzism \(Netherlands\):](#)

Marcelo Dos Reis & Eve Risser

Timeless (JACC Records)

[Johan Jacobsson, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)

Pat Thomas

The Elephant Clock Of Al Jazar (OTOroku)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)

Olli Hirvonen

New Helsinki (Edition Records)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid \(Norway\):](#)

Bergen Big Band & Dag Arnesen

Norwegian Song IV (Odin)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)

Roscoe Mitchell

Bells For The South Side (ECM)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

Luca Aquino

Aquatico Vol. 2 (Riverberi – Losen Records)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

Adam Bałdych & Helge Lien Trio

Brother (ACT)

[Rui Eduardo Paes, Jazz.pt \(Portugal\):](#)

Per Gardin/Pedro Lopes/Rodrigo Pinheiro

History Of The Lisbon Chaplaincy (Creative Sources)

[Mike Flynn, Jazzwise \(U.K.\):](#)

Courtney Pine

Black Notes From The Deep (Freestyle Records)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

Anatoly Osipov/Alexey Nadzharov

Postjazz (Bomba-Piter)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway-Denmark\):](#)

James Blood Ulmer With The Thing

Baby Talk (Trost/The Thing Records)

[Christine Stephan, Jazzthetik \(Germany\):](#)

Laurent Coulondre

Gravity Zero (o-tone/Edel:Kultur)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

CHARLIE PARKER

Complete Charlie Parker On Verve
Verve

Afgelopen 29 augustus zou Charlie Parker 97 jaar zijn geworden. Dat jazzhistoricus Phil Schaap in 1989 voor 'The Complete Charlie Parker On Verve' (inclusief labels als Clef en Mercury), werkelijk alle snippers muziek van 'Bird' uit de archieven heeft opgediept, geloof ik wel, al staan niet alle 'takes' van alle opnamen op de cd's. Al met al bevat deze box meer dan twee uur muziek die toen nooit was uitgebracht. Sindsdien is er nog het nodige boven water gekomen, meest live-materiaal van de altsaxofonist, denk maar aan de Benedetti-opnamen of nieuwe live-opnamen van Parker op een JATP-concert in 1949. In grote lijnen kun je de opnamen in de 10-cd-box verdelen in: opnamen van Jazz At the Philharmonic-concerten (1946 en 1949), reguliere opnamen, latin-en Cuban-muziek met onder anderen Machito (1946 – 1949), live- en studio-opnamen met strijkers (1950). Ook is Parker met een 'vocal group' onder leiding van Dave Lambert te horen. Verder zijn in de box de opnamen te vinden voor een Cole Porter Songbook. De laatste daarvan dateert van december 1954. Dat zijn de laatste opnamen die Parker maakte. Het is een feest om in dit 'Parker zwembad' te duiken. Op de studio-opnames voor 78-toeren-platen speelt Parker samen met trompettist Dizzy Gillespie, met pianist Monk en met trompettist Miles Davis. Parker is voortdurend creatief, en valt ook in onaffe en alternatieve 'takes' niet in herhaling. Dan snap je waarom generaties jazzmusici zijn opgegroeid met zijn muziek als uitgangspunt voor hun eigen muziek. Samen met zijn opnamen voor Dial en Savoy vormt het werk op deze box de ruggengraat van het oeuvre van Parker.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS OKTOBER

Het Rosenberg Trio speelt tijdens de Jazzdagen Harderwijk. (Persfoto)

JAZZDAGEN HARDERWIJK

Estrado, Catharinakapel, Harderwijk
30 september tot en met 13 oktober 2017
(www.catharinakapel.nl)

Met: CaboCubaJazz, Ramon Valle & Eric Vloeimans, Scott Hamilton Trio (met Leah Kline & Francesca Tandoi), The Rosenberg Trio en Maria Mendes Quartet.

AUTUMN LEAVES

Diverse locaties, Venlo
1 tot en met 28 oktober 2017
(<https://www.vanbommelvandam.nl/nl/nieuws/autumn-leaves>)

Met onder anderen: Kapok, Anton Goudsmit, Rogier Telderman, Thijs Nissen Trio, BRUUT!

JEKERJAZZ

Diverse locaties, Maastricht
6, 7, 8 oktober 2017
(<http://www.jekerjazz.com>)

JAZZ & DE WALVIS

Huiskamers en een hotelkamer, Amsterdam
9 oktober 2017
(<http://www.jazzendewalvis.nl>)

Met onder anderen: Martin Fondse, Louis van Dijk, Paul van Kemenade, Ronald Snijders, Bas van Lier.

...vervolg op de volgende pagina

OVERLEDEN

Bea Wain. (Persfoto)

Leo Cuypers, 5 september 2017 (69)

Pianist. Overleed in zijn woonplaats Maastricht. Cuypers kampte al geruime tijd met een slechte gezondheid. Op pag. 18 van deze Jazzflits blikt Herman te Loo uitgebreid op de loopbaan van Cuypers terug.

Bea Wain, 19 augustus 2017 (100)

Een van de laatste bandzangeressen. Zong in 1937 bij Artie Shaw en tot 1939 bij Larry Clinton. Na nog een paar kantjes voor zichzelf hield ze ermee op. Criticus Will Friedwald: "The only reason we listen to Clinton records today is Bea Wain." (jjm)

Paul Oliver, 15 augustus 2017 (90)

Naast zijn studie voor architectuur begon de Britse Paul Oliver begin jaren vijftig over jazz te schrijven, maar werd ten slotte 's werelds meest vooraanstaande expert op het gebied van de blues. Zijn eerste, klassiek geworden publicatie was 'Blues fell this morning' (1960), later heruitgegeven als 'The Meaning of the blues', en in 1990 weer onder de oorspronkelijke titel. In die tussentijd zette hij een serie blues paperbacks op en schreef het ene boek na het andere, alle gebaseerd op persoonlijke research in de Verenigde Staten en in West-Afrika. Naast allerlei andere studies blijft zijn 'The Story of the blues' uit 1969 nog altijd een toegankelijk overzicht van de ontwikkeling die de blues meemaakte. (jjm)

Bas Rietmeijer, half aug. 2017 (49)

Nederlandse bassist. Overleden aan de gevolgen van een val. Saxofonist Bo van de Graaf (in wiens formatie I Compani onder meer speelde): "Bas speelde met alles en iedereen en was vooral actief in de regionale jazzscene. Een goede bassist die het met iedereen kon vinden."

#MJAZZ MONDRIAAN JAZZ FESTIVAL

Paard, Koorenhuis, Humanity House, Den Haag

14 oktober 2017

(www.paard.nl/event/mondriaan-jazz)

Met onder anderen: Ravi Coltrane, Nate Smith, Forq, Evan Marien x Dana Hawkins, Jaimeo Brown Trancendence, Jamire Williams.

FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL NIJMEGEN

Brebl, Doornroosje, LUX, Lindenberg, Nijmegen

26, 27, 28, 29 oktober 2017

(<http://www.festivaljazzinternationalnijmegen.nl/>)

Met onder anderen: Rembrandt Frerichs Trio, Codarts Young Talent Bigband & Kathrine Windfeld, Children of the Light (Danilo Pérez, John Patitucci, Brian Blade), Broken Brass Ensemble, The Pack Project met Thomas Pol, Lee Konitz Quartet.

FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL ROTTERDAM

LantarenVenster, Rotterdam

27, 28, 29 oktober 2017

(<http://www.jazzinternationalrotterdam.nl/festival>)

Met onder anderen: Mathias Eick Quintet, Ellen Andrea Wang Trio, Koeniverse 3 (Joris Roelofs, Joost Lijbaart), Bram Stadhouders/Sanne Rambags, Marquis Hill Blacktet, The Pack Project met Thomas Pol, Koffie, Codarts Young Talent Bigband & Kathrine Windfeld, Bobo Stenson Trio, Rembrandt Frerichs Trio, JazzArt Orchestra o.l.v. Martin Fondse.

SWING FESTIVAL BREDA

Diverse locaties, Breda

29 oktober 2017

(<http://www.swingfestivalbreda.nl/>)

Met onder anderen: Judith Nijland, Anna Serierse, Carlo de Wijs New Hammond Sound.

VARIA

Inschrijving Maastricht Jazz Awards

Nog tot 15 september staat de inschrijving open voor de Maastricht Jazz Awards. Deze competitie heeft twee categorieën: student en professioneel. De finale is op 8 november. Er zijn drie prijzen te winnen: de professional Award (2.500 euro), de Yamaha Talent Award (1.500 euro) en de Publieksprijs (500 euro). De Maastricht Jazz Award is een initiatief van het Conservatorium Maastricht en Jazz Maastricht. **Info:** <http://bit.ly/2vFwW4z>

Jazzbulletin 104 is uit

Op de omslag van het septembernummer van Jazzbulletin staat Boy Edgar Prijs-winnaar Martin Fondse. Binnenin wordt hij op zeven pagina's uitgebreid geportretteerd. Verder in dit nummer onder meer een interview met drummer Wouter Kühne, een In Memoriam Herman Openneer, een artikel over fotograaf Joke Schot en aandacht voor het afscheid van Huub van Riel als directeur van het Bimhuis. Ook wordt **Jan J. Mulders 'The Jazz Repertoire. A Survey'** besproken.

Meer info: <https://www.jazzarchief.nl/jazz-bulletin/>

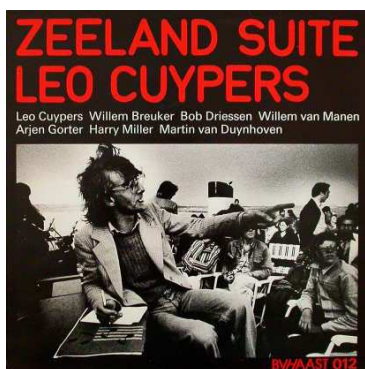
CORRECTIE op nummer 283

In Jazzflits 283 besprak Hessel Fluitman 'Hudson', de nieuwe cd van Jack DeJohnette, Larry Grenadier, John Medeski en John Scofield. Daarop staat 'Up on cripple creek', een nummer van de popformatie **The Band**. Fluitman was in de veronderstelling dat die groep niet tijdens het legendarische popfestival van **Woodstock** van de partij was. Ten onrechte, zo meldt lezer Sietse Wolters ons: 'The Band trad wel op tijdens Woodstock. Ze waren alleen niet present in de film of op het album van het festival.'

IN MEMORIAM

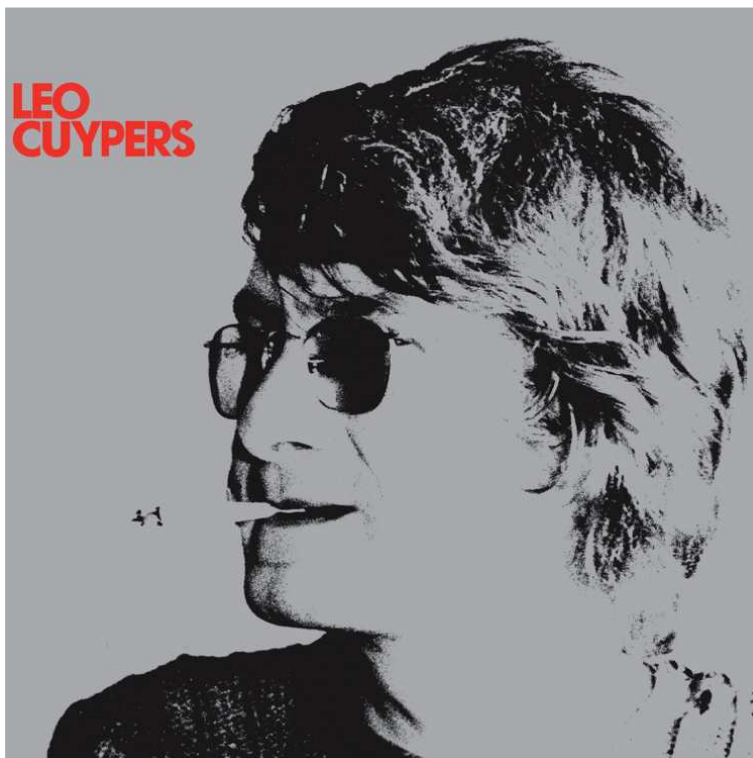
LEO CUYPERS: een recalcitrante romanticus

Met het overlijden van Leo Cuypers (1947-2017) verliest de Nederlandse geïmproviseerde muziek in een jaar tijd na Misha Mengelberg een tweede toonaangevende pianist en componist. Cuypers was een levende paradox: een rebel die graag tegen de gevestigde (muzikale) orde aan trapte, maar ook een romanticus die heerlijke melodieën kon schrijven. Een waar podiumbeest, bij wie vóór ieder optreden echter de zenuwen weer door de keel gierden. Als gesjeesde conservatoriumstudent (hij startte begin jaren zestig een opleiding als klassiek slagwerker in Maastricht) ontwikkelde hij al snel een voorliefde voor avant-gardejazz. In 1969 valt hij voor het eerst op in de jazzwereld als hij met een solo-optreden het roemruchte Loosdrecht Jazz Concours wint. Willem Breuker raakt erg gecharmeerd van de jonge hemelbestormer, en gaat een langdurig partnerschap met hem aan. Cuypers is dan ook de logische keuze op de pianokruk van het Willem Breuker Kollektief, dat in 1974 van start gaat. Gezamenlijk runnen Breuker en Cuypers vanaf datzelfde jaar ook het platenlabel BVHaast, waarvoor de laatste de naam bedenkt – een verwijzing naar de altijd drukke Breuker.

Intussen is er dan ook al een (titelloos) soloalbum van de pianist verschenen (dat in 2011 eindelijk op cd verscheen bij Muziek Centrum Nederland) en is Cuypers ook te horen geweest in het Theo Loevendie Consort, waarmee hij in 1972 zijn plaatdebuut maakt ('Chess!'). Zijn pianostijl heeft zich dan aardig uitgekristalliseerd: percussief (niet zo vreemd gezien zijn opleiding), maar tegelijk ook dromerig en lyrisch.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Leo Cuypers op de hoes van een recente heruitgave op cd van de titelloze solo-lp, die in 1972 op BASF verscheen. De cd is verkrijgbaar bij het Nederlands Jazz Archief.

Het zijn kwalificaties die ook van toepassing zijn op zijn componeerwerk, dat steeds belangrijker wordt. Zo schrijft hij in 1975 zijn 'Johnny Rep suite', voor een groep met de onwaarschijnlijke frontlijn van Willem Breuker, Piet Noordijk en Hans Dulfer. In 1977 levert hij in opdracht van het Festival Nieuwe Muziek Zeeland zijn 'Zeeland suite'. Het wordt een spektakelstuk, dat de hele provincie doorgaat en door de NOS op tv wordt uitgezonden. Het zal zijn magnum opus blijven, met delen als 'Joplin', dat het bijna tot standard schopt en geruime tijd op het repertoire van het Kollektief blijft staan.

Helaas is Cuypers niet iemand die het voor zichzelf en zijn collega's erg makkelijk maakt (waarbij overmatig drankgebruik zeker een rol speelt) en in 1979 besluiten Breuker en Cuypers om een punt te zetten achter samenwerking in het Willem Breuker Kollektief. In de jaren daarna leidt de pianist nog wel een aantal groepen (zoals een kwartet met Breuker, Arjen Gorter en Han Bennink en de Brull Band, met onder meer Vera Vingerhoeds en Willem van Manen), maar langzamerhand raakt hij buiten beeld. In 1994 maakt hij een comeback, met onder meer een opmerkelijk duoconcert met Louis van Dijk in het Bimhuis en een jaar later een nieuw soloalbum, 'Songbook'. Het slotstuk van de cd heet niet voor niets 'Jarrett', naar een muzikale geestverwant. Het blijkt helaas een kortstondige ervaring, want na de jaren '90 wordt muzikaal niets meer van Cuypers vernomen, die zich ook uit de Amsterdamse scene terugtrok naar de stad van zijn jeugd, Maastricht. In betrekkelijk korte tijd heeft Leo Cuypers wel een flink stempel gezet op de Nederlandse geïmproviseerde muziek van de jaren zeventig en vroege jaren tachtig. Zijn solistische bijdragen aan het Willem Breuker Kollektief waren bij vlagen geniaal, en zijn composities verdienen het om repertoire te blijven houden.

Herman te Loo

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 4 september 2017

1 Cyrus Chestnut

There's A Sweet, Sweet Spirit
(HighNote)

2 Terry Gibbs

92 Years Young:
Jammin' At The Gibbs House
(Whaling City Sound)

3 Harold Mabern

To Love And Be Loved
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo

• Reizevoort, Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

TIM FINOULST

JAZZ IN BEELD

Gitarist Tim Finoulst trad 9 augustus tijdens Jazz op het Plein in Genk op. Met zijn trio speelde hij onder meer werk van zijn eerste album 'Narrative'. Tim Finoulst (1986) studeerde af in 2010 aan het conservatorium van Antwerpen bij Hendrik Braeckman en Martijn van Iterson. **Jean Schoubs** maakte beide foto's van hem.

Bert Joris. (Foto: Jean Schoubs)

Op zo'n zes kilometer van Maastricht vond van 18 tot en met 20 augustus in de Moulin du Broukay, Eben Emael, voor de 21ste keer het festival Jazz au Brookay plaats. Op 18 augustus traden de trompettisten Greg Houben en Bert Joris met hun trio op. **Jean Schoubs** was erbij en nam de foto's op deze en volgende pagina's.

Greg Houben. (Foto: Jean Schoubs)

Het was 27 augustus alweer de achtste keer dat in Luik een middag en avond lang op diverse plekken langs 'het water' jazz was te horen. Dit jaar waren onder anderen te beluisteren: Joëlle Léandre & Théo Ceccaldi Duo (in L'An Vert), Terramondo (in het Théâtre de Liège) en het Manolo Cabras Quartet (in La Boverie). Op de foto bassiste Joëlle Léandre. (Foto: Jean Schoubs)

Jackie Terrasson, pianist van de formatie Terramondo. (Foto: Jean Schoubs)

Stéphane Belmondo, trompettist van de formatie Terramondo. (Foto: Jean Schoubs)